

CONCILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII	
INTRARE Nr.	5886
IESIRE Nr.	08
Ziua 18	Luna IUNIE
Anul 2014	

CONCILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

**CONCILIUL NAȚIONAL PENTRU
COMBATEREA DISCRIMINĂRII**

18 JUN 2014

★ REGISTRATORIA ★

INTRARE/IESIRE NR.
SFSI

CĂTRE,

**Domnul Dorin Valeriu Bădulescu-Președinte Consiliul de
Mediere**

Principiul egalității este unul dintre principiile de bază ale oricărei democrații. Convenția europeană a drepturilor omului interzice discriminarea în art. 14, iar Tratatul inițial de instituire a Comunității Economice Europene (1957) cuprinde o dispoziție prin care se interzicea discriminarea. Până în anul 2000, în jurul interzicerii discriminării s-a dezvoltat întreaga legislație și jurisprudență la nivelul Uniunii Europene în domeniul egalității și nediscriminării, extinzându-se la alte criterii, cum ar fi etnia, dizabilitatea, orientarea sexuală, credința.

În Tratatul privind Uniunea Europeană se arată că Uniunea Europeană respectă principiul egalității cetățenilor și se întemeiează pe valoarea respectării egalității, comună statelor membre ce se caracterizează prin nediscriminare și prin egalitatea între femei și bărbați.

Același principiu este consacrat și prin prevederile Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene prin care se interzice discriminarea și se stipulează că „egalitatea trebuie asigurată în toate domeniile, inclusiv în ceea ce privește încadrarea în muncă, munca și remunerarea”.

Principiul egalității, respectiv principiul nediscriminării în general, constituie o condiție intrinsecă a respectării și protecției demnității umane ca valoare supremă consacrată de convențiile internaționale privind protecția drepturilor omului, dar și de Constituția României din 2003.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să se pronunțe cu privire la lipsa de conformitate dintre prevederile unor proiecte legislative, legi sau acte cu putere de lege și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 din Constituția României. Constituția României la art. 16 intitulat “Egalitatea în drepturi” prevede:

(1) “Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoane care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de şanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale”.

Curtea Constituțională, a reținut, că "în practică, art.20 alin.3 din OG 137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcăt principiul separației puterilor în stat.", devreme ce singura autoritate care are competențe în acest domeniu, respectiv **verificarea conformității dispozițiilor cuprinse în legi sau alte acte normative** cu putere de lege, apătine, conform constituției, Curții Constituționale. Curtea Constituțională însă îndeplinește **rolul de legislator negativ**, în situația mai sus menționată, sub aspectul art.16 din Constituție, referitor la principiul nediscriminării. Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, neputându-se transforma într-un legislator pozitiv, competență exclusivă a Parlamentului României, conform art.61 alin.1 din Constituție, acesta fiind unica autoritate legiuatoare a țării.

Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restrictie sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vîrstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

[...]

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

Astfel se poate considera discriminare:

- o diferențiere.
- bazată pe un criteriu.
- care atinge un drept.
- fără să existe o justificare obiectivă.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, cu sediul în București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, sector 1, în virtutea art. 16 și 18 al O.G. nr. 137/2000, republicată, formulează următorul.

Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, cu sediul în București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, sector

1, în cauza ce face obiectul adresei înregistrate la CNCD nr. 3751/29.05.2014, întrunit în şedinţă de deliberare din data de 11.06.2014, a decis cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la şedință comunicarea unui punct de vedere către **Consiliul de Mediere**. Cu privire la adresa dumneavoastră prin care, ne solicitați punctul de vedere privitor la amendamentul adus Proiectului de lege – PL – x 37/2013, privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, precum și pentru modificarea art. II din Legea 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator aflat la la Comisia Juridică de Disciplină și Imunități a Camerei Deputaților (cameră decizională) potrivit căruia :

(3) „ Fără îndeplinirea niciunei formalități, pot desfășura, în cadrul propriilor forme de exercitare a profesiei, toate atribuțiile specifice unui mediator, notarii și avocații care îndeplinesc condiția vechimii de 5 ani în profesie, vechime calculată de la data promovării examenului de definitivat ”;

(4) „ În vederea informării tuturor persoanelor interesate, înscrierea în Tabloul mediatorilor se va face la cererea persoanelor prevăzute la alin. (3) ”, vă comunicăm următoarele :

Analizând conținutul acestui amendament raportat la dispozițiile Ordonanței nr. 137 / 31.august.2000 (republicată) privind prevenirea și sanctiunea tuturor formelor de discriminare constatăm că introducerea unui astfel de amendament în Proiectul de lege – PL – x 37/2013, privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, precum și pentru modificarea art. II din Legea 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator și aprobarea legii cu acest amendament crează un privilegiu unor categorii profesionale juridice (avocații și notarii care îndeplinesc condiția vechimii de 5 ani în profesie, vechime calculată de la data promovării examenului de definitivat) în desfășurarea atribuțiilor specifice unui mediator și generează o stare de discriminare între :

- 1. Avocații și notarii care au o vechime de 5 ani calculată de la data promovării examenului de definitivat (cu o vechime totală stagiar plus definitiv de 7 ani), pe de o parte și mediatorii autorizați conform Legii 192/2006 modificată privind medierea și organizarea profesiei de mediator care, pentru a fi mediatori autorizați cu drept de practică trebuie să aibă o vechime în muncă de minim 3 ani, studii superioare (nefiind obligatorii studiile juridice), să urmeze un curs de formare inițială în profesia de mediator de 80 de ore conform Standardului de formare a mediatorului, să susțină un examen de verificare a cunoștințelor și a abilităților dobândite, să achite o taxă de autorizare de 1.000 lei precum și taxele profesionale anuale;**
- 2. Avocații și notarii care au o vechime de 5 ani și celealte profesii juridice precum executorii judecătorești și consilierii juridici care au și calitatea de mediator autorizat dobândită în condițiile Legii 192/2006 modificată și completată și sunt înscrise în Tabloul mediatorilor, precum și executorii judecătorești și/sau consilierii juridici care au o vechime de 5 ani de la definitivat sau chiar o vechime mai mare mai mare în aceste profesii juridice ;**

3. În cadrul profesiei de avocat între avocații care au o vechime de 5 ani și avocații care nu au o vechime de 5 ani de la definitivat dar și față de avocații, indiferent de vechimea pe care o au în profesia de avocat , care sunt deja și mediatori autorizați în condițiile Legii 192/2006 modificată și completată și sunt înscrisi în Tabloul mediatorilor;
4. În cadrul profesiei de notar între notarii care au o vechime de 5 ani și notarii care nu au o vechime de 5 ani de la definitivat dar și față de notarii, indiferent de vechimea pe care o au în profesia de notar , care sunt deja și mediatori autorizați în condițiile Legii 192/2006 modificată și completată și sunt înscrisi în Tabloul mediatorilor.

Emitem prezentul punct de vedere consultativ, cu caracter de expertiză în temeiul art.16 și 18 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Cu respect,

Intocmit: Rodina Olimpiu
Adresa.Loc. București, str. Piața Sf. Ștefan, nr. 7, sector 2.